Anul al 58-lea
14 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei. In străinătate 6 lei.
Taxa poştală plătită in numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 333 Duminică 7 Decembrie 1941
14 Pagini

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACTIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR, UNIV. CALATORIILOR, DUMINICA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

INIŢIATIVA PARTICULARĂ

Pornind dela ideea că, mai ales în vremurile anormale create de starea de răsboi, Statul prin organele sale, ori cu ajutorul cooperaţiei, trebue să dirijeze viaţa economică a ţării întregi, nu au fost privite mai de aproape greutăţile pricinuite şi de formalismul tradiţional şi de elementul uman întrebuinţat în această uriaşe activitate tutelară.

Concepţia nouă a economiei dirijate exclude acţiunea liberă, neorganizată ori dezordonată, existentă pe vremea liberei circulaţii a bunurilor şi a libertăţii mărilor, cu precizarea pe care Ducele Mussolini o făcea în 1937:

„Statul fascist nu vrea să absoarbă toate manifestările nenumărate şi variate ale vieţii economice individuale, pentrucă el nu vrea să devină nici greoi ca un elefant, nici paralitic ca Statul sovietic".

Din cercetările făcute de reprezentanţii presei Elveţiei neutrale, în teritoriile din Rusia sovietică ocupată de trupele Axei, reese că prima dintre consecinţele dezastruoase ale economiei colective este distrugerea spiritului de iniţiativă.

Greşala vine exclusiv din sistemul bolşevic al „kolhozurilor" (economia colectivă comunală) şi „sovkhozurilor" (economia colectivă de stat), graţie cărora nu numai că nu mai existau proprietăţi particulare, dar totul era „statizat", atât de complet încât până şi micii vânzători de ziare nu puteau să lucreze independent, toţi aveau leafă dela stat.

In primul moment — scrie „Tribune de Génève" — cineva s'ar putea gândi că nimic nu este mai plăcut decât să încaseze salariul său zilnic, săptămânal, ori lunar, fără să aibă nici un risc, întrucât Statul le asumă pe toate. Aceasta e numai aparenţă curată, căci nu numai că salariile erau absolut insuficiente pentru strictul necesar, dar nimeni nu-şi mai dădea nicio osteneală şi nu se îngrijea de prosperitatea întreprinderii ori afacerii de care depindea. S'au introdus zadarnic pedepse grave pentru crima de „sabotaj" — trei luni de zile închisoare sau muncă silnică pentru un lucrător care a întârziat 15 minute dela lucru, 6 luni pentru cel ce întârzie mai mult de 15 minute, un an pentru cei ce repetă greşala.

Lipsa de stimulent la muncă ducea la neglijarea specialiştilor ori a oamenilor competenţi în toate ramurile, dar mai ales în plugărie, unde colectivizarea înlătura orice tragere de inimă, care este baza propăşirii individuale.

Toate detaliile acestei experienţe, pe cari specialiştii le cunosc, duc la concluzia că nu poate exista progres, fără libertatea iniţiativei particulare, cu toate riscurile şi beneficiile ei; nu poate exista propăşire fără acea întrecere creiatoare şi constructivă între oamenii cari lucrează în acelaş domeniu, întrecere care aduce odată cu munca acestora şi elementul firesc al răsplătirii sforţărilor lor.

Statul trebue să aibă diriguirea pe liniile mari ale intereselor naţionale, controlul şi stavila împotriva abuzivilor; colectivitatea trebue apărată de exagerările celor cari s'ar lăcomi la câştiguri prea mari, toate acestea însă nu împiedecă o încurajare făţişe a tuturor iniţiativelor particulare, izvorul real, constatat de când e lumea, al oricărei acţiuni pe calea adevărată a progresului.

Exagerarea tendinţei absolut teoretice a nivelării, a uniformizării, a etatizării tuturor ramurilor de producţie, este o negare a creaţiunei însăşi, care în varietatea fiinţelor răspândite pe toată scoarţa pământului a pus toată gama calităţilor şi defectelor, fizice ori morale, potrivit cărora, cu adaosul înţelepciunii învăţăturii în care intră în primul rând experienţa, fiecare îşi croeşte drumul său în viaţă.

Susţinând iniţiativa particulară, susţinem aptitudinile speciale, stăruinţa, dorinţa de reuşita explicabilă şi mai ales munca fiecăruia pusă în serviciul colectivităţii, munca din toate ramurile despre care Bernard Shaw scria: „O naţiune care ar înceta să muncească, ar muri după 15 zile, chiar dacă bărbaţii, femeile şi copiii acestei naţiuni ar avea toţi case, pământuri şi câte un milion la casa de economie".

Datoria oficialităţii este clară dacă dela început înţelege adevărul simplu că sprijinind iniţiativele particulare, sprijină însuşi principiul muncii rodnice, binefăcătoare pentru toţi.

PROBLEMA AGRICOLĂ

Răspunsul d-lui Mareşal Antonescu
la memoriul d-lui C. Garoflid

Am publicat în numărul de eri memoriul adresat de d. C. Garoflid d-lui Mareşal Antonescu, asupra problemei agricole.

La acest memoriu, Conducătorul Statului a răspuns următoarele:

„Domnule Garoflid,

Am citit cu deosebit interes memoriul Domniei Voastre asupra problemei agricole, ca şi discursul pe care l-aţi ţinut în ziua de 16 Octombrie a. c., la „Uniunea sindicatelor agricole".

Incă dela începutul guvernării mele, ogorul şi plugarii au format una din preocupările mele de căpetenie.

Sunt convins că proprietatea este unul din stâlpii organizării sociale, lucru pe care l-am afirmat în repetate rânduri.

Deaceea, ea trebuie apărată şi întărită. Mărturie a acestei convingeri stau cuvintele şi faptele. Astfel, în apelul lansat la 15 Septembrie 1940, am declarat:

„Generalul Antonescu vă asigură că proprietatea voastră va fi respectată, libertăţile voastre vor fi garantate, munca voastră va fi răsplătită şi dreptatea voastră vă va fi dată".

Hotărîrea de respectarea proprietăţii am afirmat-o mereu şi fără şovăire, în toate ocaziile.

Adresându-mă Bucovinenilor şi Basarabenilor, prin apelul publicat în ziarul „Cuvântul Generalului" din 13 Iulie 1941, am arătat ordinea pe care o aducea stăpânirea românească în provinciile desrobite şi restabilirea proprietăţii, faţă de haosul care domnise acolo, răstimp de aproape un an:

„Aţi putut judeca, singuri, că viaţa fără libertate şi proprietate, fără dreptate şi familie, fără biserică şi lumină, este mai cumplită decât moartea".

In urmă, am promulgat decretul lege din 4 Sept. a. c., prin care am reintrodus în provinciile desrobite, legislaţia vechiului regat şi prin

D. MAREŞAL ANTONESCU

urmare am reintrodus instituţia proprietăţii individuale.

Pentru respectarea şi întărirea dreptului de proprietate, într'un moment în care acesta părea că este în pericol, am promulgat decretul-lege pentru reprimarea unor infracţiuni în contra ordinei publice şi intereselor statului (Monitorul Oficial nr. 281 din 28 Noembrie 1940), care, prin art. 2 pedepsea violarea sau uzurparea proprietăţii, cu munca silnică dela 5-10 ani, deci o considera crimă, iar d. ministru al justiţiei în raportul cu care a însoţit legea, a arătat că cinstirea proprietăţii — reazemul veşnic al puterii româneşti — constituie un comandament naţional, dela care nu este îngăduită nici o abatere.

Iată, prin urmare, dovezi care arată felul cum consider proprietatea şi cum înţeleg să o apăr.

Ştiu că exproprierea este o măsură de expedient.

Nu ea va rezolva, după cum n'a rezolvat nici până acum, problema agrară dela noi.

Cum se poate resolvi problema agrară

Rezolvarea problemei agrare stă în stabilirea echilibrului între clasele sociale ale unei societăţi. Noi nu ne bucurăm de un asemenea echilibru, pentru că ne lipseşte clasa de mijloc şi greşala trecutului — care ne apasă greu şi încă ne va apăsa — este că nu am avut o politică de îndrumare a tineretului, spre carierele practice.

Burghezia economică — clasa care trebuie să facă puntea de trecere şi de legătură între agricultori şi vârful piramidei — ne lipseşte.

Lipsa se datoreşte şi faptului, că abia de curând am ieşit din viaţa patriarhală. Nu putem pretinde, ca în trei sferturi de secol, să trecem prin fazele prin care popoarele apusului au trecut în câteva secole.

Acest desechilibru social a creiat problema agrară, din cauza situaţiei demografice.

Supapa de siguranţă, atunci când presiunea a devenit prea puternică, a fost găsită în expropriere.

Rezolvarea problemei stă, însă, în evoluţia societăţii româneşti, evoluţie pe care avem puterea şi datoria să o îndrumăm.

Exproprierea, desigur, că a avut un rezultat nenorocit pentru producţia agricolă, dar din punct de vedere politic şi social ea a întărit dreptul de proprietate, tocmai într'un moment în care vânturi de răsvrătire băteau dinspre răsăritul Europei. Cuminţenia ţăranului nostru şi legătura lui de nesdruncinat cu brazda, au fost şi vor fi pavăza noastră cea mai de preţ împotriva tuturor rătăcirilor. Desigur că, pentru producţia noastră agricolă, a fost o greşală împroprietărirea imediată a sătenilor cu pământurile expropriate, tocmai în momentul în care ei nu aveau nici posibilitatea şi — poate — nici întreaga pricepere, de a folosi aşa cum trebuia, pământurile ce li s'au dat.

Eu nu am în program exproprierea.

Insemnătatea marei proprietăţi şi celei mijlocii

Imi dau seama de marea însemnătate pe care o are în economia noastră proprietatea mare şi proprietatea mijlocie.

Desigur, că ele sunt acelea care dau cea mai mare parte a produselor noastre agricole pentru export.

Prefectul — pe care îl amintiţi — şi care a spus că proprietatea mare prezintă un pericol prin însăşi existenţa ei, a făcut o greşală. Nu trebuie trase concluzii generale dintr'un caz izolat. El nici nu trebuia menţionat, cum nu este prudent şi

(Continuare în pag. 3-a)

PE FRONT

Post de radio în acţiune. (P. P.)

Războiul nostru
împotriva bolşevismului

Cuvântul d-lui Mareşal Antonescu şi un articol al d-lui prof. Mihai Antonescu, pentru „La Rivista"

Marea publicaţie italiană „La Rivista", din Roma, a publicat în numărul său festiv din luna Noembrie, închinat războiului contra bolşevismului, următorul cuvânt al Mareşalului Antonescu, conducătorul statului, ca şi un articol al d-lui prof. Mihai Antonescu, vice-preşedintele consiliului de miniştri, pe cari le reproducem în cele ce urmează:

CUVANTUL MAREŞALULUI ANTONESCU

Am făcut războiului împotriva bolşevismului.

Aceasta spune mult.

Istoria civilizaţiei va spune restul.

MAREŞAL ANTONESCU

ARTICOLUL D-LUI PROF. MIHAI ANTONESCU

Războiul împotriva bolşevismului este, hotărît, unul din cele mai mari acte pe care le va înregistra istoria civilizaţiei de totdeauna.

Este cel dintâi pas pentru o reconstrucţie autentică a noului Europe.

A fost o greşeală gravă a europenilor de a fi lăsat 20 de ani prezenţa ameninţătoare a vecinătăţii comunismului, care ameninţa Religia, Familia şi Proprietatea; care după ce a sedus pe rătăciţi cu necunoscutul, a ros şi a minat prin toate mijloacele bazele Europei, iar acum pregătea invazia cotropitoare a Continentului.

Ducele Mussolini şi fascismul au meritul de a fi deschis lupta împotriva anarhiei sociale, căreia comunismului îi era avangardă.

După cum revine Marelui Adolf Hitler meritul de a fi pornit această cruciadă de reconstrucţie a civilizaţiei Continentului.

România este mândră de a fi putut să adauge la paginile latinităţii veşnice, contribuţia sa loială la acest Război Sfânt.

Aşa cum altădată Voevozii ro-

(Continuare în pag. 2-a)

IN PAGINA III-a:
CUVÂNTUL D-LOR MINIŞTRI PROF. DR. P. TOMESCU, C. STOICESCU ŞI I. C. MARINESCU, DESPRE „AJUTORUL DE IARNĂ"

UN PLAN FANTASTIC ATRIBUIT D-LUI ROOSEVELT

Cum e comentat raportul confidenţial publicat de două ziare americane

Prin telefon dela corespondentul nostru particular din Berlin

Berlin, 5. — Publicarea de către ziarele „Washington Times Herald" şi „Chicago Tribune" a raportului confidenţial al d-lui Roosevelt a produs enormă senzaţie în cercurile politice americane.

In Germania, acest raport e considerat ca fantastic şi imposibil de executat deoarece va lipsi tonajul necesar pentru transportarea unui corp expediţionar de 5 milioane oameni în Iulie 1943 şi a altor 5 milioane mai târziu.

Cercurile germane precizează că situaţia Germaniei pe continent este inexpugnabilă. In America, republicanii au cerut ca mai mulţi miniştri şi personalităţi politice proeminente, între cari d-nii Stimson, Knox, Stark, Marshall şi Hopkins să fie interogaţi de justiţie, iar senatorul Wheeler a cerut ca Senatul să deschidă o anchetă în această chestiune.

Afară de aceasta, republicanii au cerut să se amâne desbaterile pentru acordarea de credite, până la lămurirea acestei afaceri.

Cu toate că secretarul d-lui Roosevelt declarase la început că planul nu e autentic, s'a stabilit mai târziu că cu toate că e atât de fantastic, el corespunde totuş intenţiilor preşedintelui.

Din această cauză, d. Knox, ministrul marinei americane, a ordonat o anchetă, spre a se stabili cauzele indiscreţiei.

❖

Mai multe agenţii americane vorbesc de pe acum despre o ruptere a relaţiilor japono-americane. Aceste ştiri au anticipat de sigur evenimentele, cu toate că e bine stabilit că se poate conta în orice moment pe ruperea relaţiilor dintre cele două ţări. In orice caz, nu se mai contează pe o reluare a tratativelor.

Preşedintele Roosevelt încearcă să pregătească opinia publică americană cu evenimentul pus la cale de el al ruperii relaţiilor cu Japonia şi a avut în acest sens o lungă întrevedere cu preşedinţii celor două Camere.

❖

Extinderea avantajelor legii americane de împrumutare şi închiriere asupra Turciei e considerată, în Anglia şi Statele Unite ca un indiciu că Turcia a trecut în secret de partea Angliei şi a aliaţilor acesteia.

Cu toate acestea, cercurile autorizate germane accentuează punctul lor de vedere că nu poate fi deloc vorba despre o asemenea întorsătură a evenimentelor. In orice caz, Germania n'are nici cea mai mică intenţie şi nici un motiv să turbure relaţiile germano-turce, atât de cordiale în momentul de faţă.

Ştirile din sursă anglo-americană despre pretinse pregătiri de războj ale Germaniei la graniţa Turciei sunt pure invenţii şi ar fi după concepţia cercurilor germane, lipsite de orice bază de seriozitate.

Germania n'are actualmente nici un motiv să extindă războiul în Orientul apropiat. Ea e ocupată cu luptele de pe frontul oriental şi din Libia şi lucrează la creşterea producţiei ei de război. Capacitatea ei de producţie e cu mult mai mare decât a Angliei şi Statelor Unite la un loc şi alura ei în această direcţie nu poate fi ajunsă.

❖

In ce priveşte situaţia pe fronturile din Rusia Sovietică şi din Libia, se anunţă că starea timpului e foarte puţin favorabilă desfăşurării operaţiunilor. Inşişi englezii anunţă că din cauza ploilor continue, pustiul s'a transformat într'o mocirlă, prin care e imposibil să se poată trece.

Cu toată vremea nefavorabilă, operaţiile trupelor germane continuă să progreseze în sectoarele de nord şi de mijloc ale frontului oriental, iar în sectorul de sud contraatacurile bolşevicilor au fost reduse la tăcere.

❖

Ultimatumul adresat de Anglia României, Finlandei şi Ungariei e considerat aci ca neavând vre-o importanţă formală, de oarece el nu va schimba nimic din situaţia de fapt. Atitudinea şi hotărîrile statelor în cauză nu sunt anticipate în nici un fel de cercurile germane.

SITUAŢIA PE TEATRELE DE RĂZBOI

A 15-a zi a bătăliei din faţa Moscovei.— Luptele din sectorul de sud al frontului oriental

de R. SEIŞANU

Eri a fost a 15-a zi a bătăliei din faţa Moscovei. Pe teatrul acestei bătălii se constată o mare concentrare de forţe şi în special de formaţiuni blindate, aeriene şi artilerie, — superioritatea cantitativă şi mai cu seamă calitativă a trupelor, a armamentului şi a materialului fiind de partea forţelor germane din grupul de armate al mareşalului von Bock, a căror presiune este în creştere.

In cursul operaţiilor ce s'au desfăşurat eri, această presiune a fost mai accentuată la nord şi la sud de Moscova şi anume în sectorul Dimitrov (nord) şi în sectorul Tula (sud), unde s'au dat lupte violente.

In regiunea dela sud de Moscova lupte crâncene sunt în curs în vasta câmpie acoperită de zăpadă din regiunea Tula, care e străbătută

(Continuare în pag. 2-a)

AJUTAŢI PE CEI SĂRACI

Astăzi şi mâine se face prima colectă a „Ajutorului de iarnă".

In afară de echipele volante, care vor vizita în cele două zile gospodăriile pentru adunarea darurilor, în Capitală s'au înfiinţat numeroase centre de colectare, unde cetăţenii pot depune ajutoarele.

Oamenii de inimă, înţelegători ai nevoilor şi suferinţelor celor lipsiţi, vor putea da pachete cu alimente, îmbrăcăminte, ajutoare în bani şi orice obiecte folositoare căminurilor sărace.

Chemarea ce se face pentru această mare operă de asistenţă socială trebue să găsească înţelegere în toate sufletele şi inimile româneşti.

Un sentiment de solidaritate naţională şi socială trebue să ne lege pe toţi în faţa suferinţii celor oropsiţi de soartă, a celor chinuiţi de foame şi frig şi să-i ajutăm din mult, puţinul nostru.

Facem prin aceasta operă de adevăraţi creştini şi de buni români.

Una din marile porunci ale Bisericii noastre este de a nu lăsa pe aproapele tău în suferinţă. Avem datoria de a-l mângâia şi sprijini. Cine spune: „Iubesc pe Dumnezeu, dar urăşte pe fratele său, mincinos este", scrie în Evanghelie.

Caritatea creştină care a contribuit la crearea atâtor opere sociale pentru binele omenirii, isvorăşte din această iubire faţă de aproapele. In trecutul nostru, dărnicia românului, sentimentul lui de bunătate şi milă, sunt cunoscute.

(Continuare în pag. 2-a)

Avioanele germane „Stuka" au provocat englezilor pierderi foarte mari

Berlin, 5 (Rador). — Din sursă militară se comunică:

Formaţii de avioane Stuka au bombardat în cursul zilei de 4 Decembrie, în pustiul Libiei, forţe blindate şi motorizate britanice. Pierderile englezilor sunt foarte mari. Formaţiile aeriene germane erau întărite cu avioane italiene.

Avioanele de vânătoare germane cari însoţeau formaţiile Stuka au doborît în lupte aeriene şapte avioane de vânătoare britanice de tipul Thomahawk.

Hotărârile Consiliului de aprovizionare prezidat de d. Mareşal Antonescu

COMUNICAT

Joi, 4 Decembrie, s'a ţinut un consiliu de aprovizionare sub preşedinţia d-lui Mareşal Ion Antonescu, conducătorul statului, la care au participat d-nii: prof. Mihai Antonescu, vice-preşedintele consiliului; general D. Popescu, ministrul afacerilor interne; general I. Sichitiu, ministrul agriculturii; I. Marinescu, ministrul economiei naţionale; A. Pană, subsecretar de stat la ministerul agriculturii; general C. Constantin, subsecretar de stat al aprovizionării armatei şi populaţiei civile; general C. Florescu, primarul general al Capitalei; Al. Otulescu, guvernatorul Băncii Naţionale; G. Minescu, directorul general al I.N.C.O.O.P.-ului şi C. Sireteanu, directorul intendenţei.

RAŢIONALIZAREA CONSUMULUI DE GRAU

1. D. general Constantin a expus măsurile luate pentru raţionalizarea consumului de grâu în ţară, în mod succesiv, parţial şi variabil, în raport cu rezervele de porumb şi cartofi ale diferitelor judeţe.

DESFIINŢAREA CORPULUI DE CONTROLORI

2. D. Mareşal Antonescu a hotărît să fie desfiinţat actualul corp de controlori ai ministerului economiei naţionale, ministerului apărării naţionale şi primăriei Capitalei, urmând ca în locul lor să se dea delegaţie de controlori unui număr limitat de magistraţi, profesori şi institutori selecţionaţi, cari vor primi pentru această însărcinare o indemnizaţie specială.

APROVIZIONAREA CAPITALEI

3. D. general C. Florescu, primarul general al Capitalei, a arătat că pieţele Capitalei sunt aprovizionate din belşug cu zarzavaturi, fie din comerţ, fie din depozitele proprii ale primăriei, urmând să se facă o justă repartiţie a alimentelor şi un control al preţurilor pe toate pieţele de desfacere.

CANTINELE PRIMARIEI TREC LA CONSILIUL DE PATRONAJ

4. D. Mareşal Antonescu a relevat meritele pe care şi le-a câştigat Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale pe terenul asistenţei sociale, prin ajutorarea copiilor săraci. Această asociaţie, care a juns să hrănească astăzi în Capitală 20.000 de copii, întreprinde acum frumoasa operă a ajutorului de iarnă.

D. Mareşal a ordonat, date fiind aceste rezultate, ca toate cantinele primăriei Capitalei să fie trecute, cu toate fondurile lor de întreţinere, în administrarea Consiliului de Patronaj.

5. D. Mareşal a dat indicaţiile după care urmează să se stabilească cantitatea maximă de alimente şi îmbrăcăminte, ce va putea fi trimisă în pachete, ca daruri, pentru soldaţii germani de pe front.